

ÖNSKAR EN FÖRKLARING AV JOEL

Joel Halldorfs ledarartikel här i Dagen, fredagen den 7 juli, "Kyrkan behöver ett skrivande ledarskap", gjorde åtminstone mig både fundersam och bekymrad. Hur jag än läser på i materialet, begriper jag inte meningen med texten; vad det är för något som ska uppnås. Naturligtvis ska jag med stort intresse läsa Joels kommande bokutgåva i augusti, "Biskop Lewi Pethrus: biografi över ett ledarskap", som verkar ligga till grund för Joels ledarartikel. Jag väljer här, av för mig naturliga skäl som pingstpastor, att utgå från Pingstffs/Pingstsamfundet (Pingströrelsen) och ställa några frågor. Om det saknas idéer och visioner inom Pingst som en sammanslutning av församlingar och i de lokala församlingarna, därav att riksledarskapet och pastorerna i församlingarna inte hinner skriva böcker som ger nya "idéer och visioner" – på grund av att mycket tid måste läggas på organisation, leder det då inte till ökad organisation när dessa nya idéer och visioner ska förverkligas? Mer kan ju knappast bli mindre. Här föreligger anser jag en negativ uppåtgående spiral av organisation. Eller är det medlemmar som ska förverkliga idéerna och visionerna, sätts "i rörelse", under det att ledarskapet fortfar att "föda" på? När Joel Halldorf framställer ett behov av skrivet material som alltså därigenom bättre skulle hålla samman Pingst ifråga om teologisk riktning och vägledning, i en tid – som han skriver – med stor tillgänglighet av förvirrande förkunnelse "via poddar och youtube-kanaler", då efterlyser han författare. Men finns inte dessa redan? Här tänker jag på böcker som har givits ut de senaste åren av till exempel pingstpredikanterna Daniel Alm, Dan Salomonsson, Tomas Sjödin, Josef Östby, Carl-Henric Jaktlund, Dan Johansson, Nils-Olov Nilsson, Peter Halldorf, Bo-Krister Ljungberg, Lars-Evert Jonsson, Tommy Dahlman, Tommy Lilja, Krister Nordin, Anders Olsson, Petter Danling, Ove Lindeskär och Hans Jansson? Och läggs till detta Teologiska Nätverket som producerat skrifterna "Trons hemlighet", som fått erkännande inom Pingst att ha fångat dess tro och teologi på ett bra sätt – då blir Joels efterlysning närmast som kaka på kaka. Behovet som Joel pekar på, att "hålla samman idémässigt" och att det för denna sak idag "mer än någonsin" behövs de "långa texterna", är inom Pingst inte av det enklaste slaget att förverkliga genom att Pingst sedan länge inte har något eget bokförlag. Böcker som skrivs idag av pingstpredikanter, ges ut på många olika kristna förlag (Joels bok kommer för övrigt ut på förlaget Artos) utan samstämmighet före. Lewi Pethrus böcker gavs framför allt ut på Förlaget Filadelfia, genom vilket bokförlag de flesta författarna inom dåtida Pingst utkom med sina alster. Det fanns en tid när kristna böcker ansågs tvivelaktiga om de utkom på annat förlag än Pingsts eget, det kunde till om med drabba författaren. Är en ordnad bokutgivning i skilda ämnen genomförbar inom Pingst, och är det ens eftersträvansvärt? Joel Halldorf skriver: "Om kyrkan inte ska förledas, förtunnas eller fragmenteras behövs vägledning. De personer som fått förtroende att leda kyrkan har här en särskild uppgift." Min fråga i sammanhanget blir då: Vilka är dessa inom Pingst med "fått" förtroende som ska komma till rätta med, enligt Joel, ett "akut" problem genom framväxten av utkantsrörelser och teologier som "skapar oro"? Ska författandet av herdeundervisning skötas om centralt inom Pingst genom ett utnämnt överledarskap, likt Svenska kyrkans och Katolska Kyrkans biskopsämbeten? Eller väntas det på en ny våg av lokala pingstpastorer som i de lokala församlingarna bibelpredikar likt hur (biskop?) Lewi Pethrus gjorde på sin tid?

Sigvard Svärd